

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 158/03-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. Ľ. Č., bytom K., zastúpenej advokátom JUDr. P. S., K., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Košiciach II v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-1185/20-K4-2000 a uznesením Okresnej prokuratúry v Košiciach II č. k. 1 Pv 1280/2000-110 z 11. novembra 2002 a takto

rozhodol:

Sťažnosť MUDr. Ľ. Č. **o d m i e t a** .

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2003 doručená sťažnosť MUDr. Ľ. Č., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. P. S., K., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Košiciach II (ďalej len „OÚJP PZ Košice II“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-1185/20-K4-2000

a uznesením Okresnej prokuratúry v Košiciach II (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pv 1280/2000-110 z 11. novembra 2002.

Sťažovateľka uviedla, že podľa jej názoru došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom uvedených orgánov takým spôsobom, že aj napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 To 38/02 zo 17. júna 2002, ktorý doporučil do konania pribrať ústav za účelom posúdenia konania obvinenej sťažovateľky z lekárskeho hľadiska, orgány činné v trestnom konaní až po takmer 4 a pol mesiaci od rozhodnutia o pribratí ďalšieho znalca do konania pribrali ústav.

Na základe uvedeného sa sťažovateľka domáha vydania nasledovného nálezu ústavného súdu :

„Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru v Košiciach II. v konaní ČVS: OÚV-1185/20-K4-2000 a Okresná prokuratúra Košice II svojim uznesením 1 Pv 1280/2000-110 porušili základné právo sťažovateľa MUDr. Ľ. Č. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Sťažovateľovi MUDr. Ľ. Č. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 10 000 Sk (slovom desaťtisíc slovenských korún), ktoré sú Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru v Košiciach II. a Okresná prokuratúra Košice II. povinné zaplatiť spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru v Košiciach II. a Okresná prokuratúra Košice II. sú povinné zaplatiť spoločne a nerozdielne sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 4.370,- (slovom štyritisícristosedemdesiat) vyčíslené podľa vyhlášky č. 163/2002 Z.z. (za jeden úkon právnej pomoci á 4.270,- Sk a hotové výdavky á 100,- Sk) na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. P. S., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Vzhľadom na to, že zo sťažnosti v podobe, v akej bola doručená ústavnému súdu, nevyplývalo, či sťažovateľka vyčerpala pred podaním sťažnosti ústavnému súdu všetky

právne prostriedky, na použitie ktorých je oprávnená podľa osobitných predpisov, vyzval ústavný súd sťažovateľku na doplnenie sťažnosti.

Na základe výzvy sťažovateľka podaním z 21. mája 2003 ústavnému súdu oznámila, že podanie sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa je podľa obsahu aj sťažnosťou proti prieťahom v konaní, pričom o sťažnosti rozhodoval okresný prokurátor uznesením, v ktorom sťažnosť zamietol s poučením, že proti uzneseniu nie je sťažnosť prípustná. Podľa sťažovateľky na základe uvedeného nebolo možné podať proti rozhodnutiu okresného prokurátora opravný prostriedok, a tým vyčerpala všetky opravné prostriedky, a preto trvá na svojej sťažnosti.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanovených zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky ústavný súd skúmal jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde omeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť.

Preskúmaním sťažnosti sťažovateľky ústavný súd zistil, že Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5 To 38/02-423 zo 17. júna 2002 zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 3 T 173/01 z 15. novembra 2001 a vec vrátil prokurátorovi okresnej prokuratúry na došetrenie. Po vrátení veci do prípravného konania 11. októbra 2002 vyšetrovateľ OÚJP PZ Košice II vypočul znalca a neskôr uznesením sp. zn. ČVS: OÚV-1185/20-K4-2000 z 23. októbra 2002 pribral do konania znalca z odboru zdravotníctvo. Voči tomuto uzneseniu sťažovateľka podala sťažnosť, o ktorej prokurátor okresnej prokuratúry rozhodol uznesením č. k. 1 Pv 1280/2000-110 z 11. novembra 2002 tak, že sťažnosť sťažovateľky ako neodôvodnenú zamietol. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14. novembra 2002.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia okresnej prokuratúry, ktorým mali byť porušené základné práva sťažovateľky, t. j. 14. november 2002, a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 23. apríl 2003, ústavný súd zistil, že lehota ustanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľke bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podala túto sťažnosť, a preto ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky v časti, v ktorej namietala porušenie základného práva uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv 1280/2000-110, podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

III.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa § 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľka nevyčerpala opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu jej základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľka oprávnená podľa osobitných predpisov.

Riadnym opravným prostriedkom podľa § 141 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) voči uzneseniu prokurátora, vyšetrovateľa a policajného orgánu je sťažnosť, ktorú je možné podať za podmienok uvedených v ustanovení § 141 ods. 2 Tr. por. (sťažnosť je prípustná voči každému uzneseniu vyšetrovateľa s výnimkou uznesenia o začatí trestného stíhania, voči uzneseniu prokurátora je sťažnosť prípustná len v prípadoch *expresis verbis* v zákone uvedených). Podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon o prokuratúre“) s poukazom na § 17 ods. 2 písm. a) zákona o prokuratúre a § 174 Tr. por. prokurátor preskúma zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov ... aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre, resp. ďalším opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2). Podľa § 167 Tr. por. kedykoľvek v priebehu vyšetrovania môže obvinený a poškodený žiadať prokurátora o preskúmanie postupu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu, aby boli odstránené priesťahy vo vyšetrovaní alebo závady v postupe vyšetrovateľa alebo policajného orgánu.

Sťažovateľka v danom prípade využila jedine možnosť podania sťažnosti ako procesného prostriedku ochrany voči uzneseniu vyšetrovateľa podľa § 141 ods. 1 a 2 Tr. por., o ktorej rozhodoval prokurátor. Zo sťažnosti nevyplýva, či sťažovateľka podala podnet na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia prokurátora podľa § 31 zákona o prokuratúre ani či podala opakovaný podnet na preskúmanie zákonnosti vybavenia jej podnetu, ktorý vybaví nadriadený prokurátor podľa § 18 ods. 1, resp. § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre, resp. ďalší

opakovaný podnet podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre. Taktiež zo sťažnosti nevyplýva, že sťažovateľka v postavení obvinenej využila možnosť preskúmania postupu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu prokurátorom podľa § 167 Tr. por. z dôvodu odstránenia priesťahov vo vyšetrovaní alebo závad v postupe vyšetrovateľa alebo policajného orgánu. Sťažovateľka neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala ospravedlnenie nevyužitia všetkých právnych prostriedkov, ktoré jej zákon na ochranu jej práv poskytuje. Ústavný súd preto konštatuje, že pokiaľ sa sťažovateľka domnieva, že postupom OÚJP PZ Košice II, resp. okresnej prokuratúry došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyužila tie právne prostriedky, ktoré jej zákon poskytuje na ochranu jej práv voči postupu OÚJP PZ Košice II, resp. okresnej prokuratúry.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky v časti, v ktorej namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov postupom OÚJP PZ Košice II a okresnej prokuratúry, nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a preto ju v tejto časti odmietol pre neprípustnosť.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou návrhu na rozhodnutie, ktorou sa sťažovateľka domáhala jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2003

